

JC/GL/2014/01

22. decembra 2014

Spoločné usmernenia

ku konvergencii postupov dohľadu v súvislosti s konzistentnosťou
mechanizmov koordinácie dohľadu pre finančné konglomeráty

Obsah

Spoločné usmernenia ku konvergencii postupov dohľadu v súvislosti s konzistentnosťou mechanizmov koordinácie dohľadu pre finančné konglomeráty	3
Postavenie týchto usmernení	3
Požiadavky na predkladanie správ	3
Hlava I – Predmet a rozsah pôsobnosti	4
Hlava II – Postup mapovania, štruktúra spolupráce a mechanizmy koordinácie	4
Postup mapovania	5
Štruktúra spolupráce	6
Písomné mechanizmy koordinácie medzi koordinátorom a príslušnými orgánmi	7
Mechanizmy koordinácie s orgánmi dohľadu tretích krajín	7
Hlava III – Koordinácia výmeny informácií za normálnej činnosti a krízových situáciách	7
Rozsah a frekvencia	7
Zber informácií	8
Komunikačné kanály	8
Komunikácia s finančným konglomerátom	8
Komunikácia v krízových situáciách	9
Hlava IV – Hodnotenie finančných konglomerátov orgánmi dohľadu	9
Hodnotenie finančnej situácie finančného konglomerátu	9
Posúdenie politiky kapitálovej primeranosti	9
Posúdenie koncentrácie rizík	10
Posudzovanie vnútrokupinových transakcií	11
Posudzovanie vnútorných mechanizmov kontroly a procesov riadenia rizík	11
Hlava V – Plánovanie dohľadu a koordinácia činností dohľadu za normálnej činnosti a v krízových situáciách	12
Plánovanie a koordinácia činností dohľadu	12
Koordinovaný akčný plán	12
Rozdelenie a delegovanie úloh	13
Plánovanie krízových situácií	13
Hlava VI – Rozhodovacie procesy v rámci príslušných orgánov	13
Postupy využívané pri konzultačných procesoch	13
Postupy využívané pri procesoch dohody	14
Postupy využívané pri každoročnom prehodnocovaní odchýlok	15
Postupy využívané pri koordinácii donucovacích opatrení	15
Hlava VII – Záverečné ustanovenia a vykonávanie	16

Spoločné usmernenia ku konvergencii postupov dohľadu v súvislosti s konzistentnosťou mechanizmov koordinácie dohľadu pre finančné konglomeráty

Postavenie týchto usmernení

Tento dokument obsahuje usmernenia vydané podľa článku 16 a článku 56 pododseku 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES, nariadenia (EÚ) č. 1094/2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov) a nariadenia (EÚ) č. 1095/2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) – tzv. *nariadenia o európskych orgánoch dohľadu (ESA)*. V súlade s článkom 16 ods. 3 nariadení o orgánoch ESA musia príslušné orgány a finančné inštitúcie vynaložiť všetko úsilie na dodržanie týchto usmernení.

V usmerneniach sa vysvetľuje názor európskych orgánov dohľadu na príslušné postupy dohľadu v rámci európskeho systému finančného dohľadu alebo na to, akým spôsobom sa v konkrétnej oblasti má uplatňovať právo Únie. Príslušné orgány, na ktoré sa usmernenia vzťahujú, ich majú v prípade potreby začleniť do svojich postupov dohľadu (napríklad zmenou svojich právnych rámcov alebo procesov dohľadu) vrátane prípadov, keď sa usmernenia zameriavajú v prvom rade na inštitúcie.

Požiadavky na predkladanie správ

V súlade s článkom 16 ods. 3 nariadení o európskych orgánoch dohľadu musia príslušné orgány do 23. februára 2015 oznámiť príslušnému európskemu orgánu dohľadu, či tieto usmernenia dodržali alebo majú v úmysle dodržať, a v opačnom prípade oznámiť dôvody nedodržania. V prípade, že to príslušné orgány neoznámia v uvedenej lehote, príslušný európsky orgán dohľadu sa bude domnievať, že tieto usmernenia nedodržali. Oznámenia sa majú posilať na e-mailové adresy compliance@eba.europa.eu, compliance@eiopa.europa.eu a compliance@esma.europa.eu s referenčným číslom „JC/GL/2014/01“. Oznámenia majú predkladať osoby, ktoré sú oprávnené podávať správy o dodržaní v mene svojich príslušných orgánov.

Oznámenia sa uverejnia na webových stránkach európskych orgánov dohľadu v súlade s článkom 16 ods. 3.

Hlava I – Predmet a rozsah pôsobnosti

1. Týmito usmerneniami sa spĺňa požiadavka stanovená v článku 11 ods. 1 smernice 2002/87/ES¹ (smernica FICOD), aby európske orgány dohľaduprostredníctvom spoločného výboru vypracovali usmernenia s cieľom dosiahnuť konvergenciu postupov dohľadu súvisiacu s konzistentnosťou mechanizmov koordinácie dohľadu v súlade s článkom 116 smernice 2013/36/EÚ² a článkom 248 ods. 4 smernice 2009/138/ES³.
2. Cieľom týchto usmernení je objasniť a posilniť spoluprácu medzi príslušnými orgánmi na cezhraničnom a medzisektorovom základe a doplniť fungovanie sektorových kolégií (ak existujú) v prípadoch, keď bola určitá cezhraničná skupina identifikovaná ako finančný konglomerát podľa smernice 2002/87/ES. Cieľom týchto usmernení je tiež posilniť rovnaké podmienky zaobchádzania na vnútornom trhu zabezpečením konzistentnej koordinácie dohľadu.
3. V článku 11 ods. 1 smernice 2002/87/ES sa stanovujú úlohy príslušného orgánu zodpovedného za doplnkový dohľad (koordinátor) a požiadavky tohto orgánu a ďalších relevantných príslušných orgánov, a v prípade potreby ďalších dotknutých relevantných príslušných orgánov, na prijatie mechanizmov koordinácie.
4. Usmernenia sú učené príslušným orgánom vymedzeným v článku 2 ods. 16 smernice 2002/87/ES a ECB v súlade s článkom 4 nariadenia Rady č. 1024/2013/EÚ.
5. Pokiaľ nie je uvedené inak, odkazy v týchto usmerneniach sa týkajú príslušného ustanovenia smernice 2002/87/ES.

Hlava II – Postup mapovania, štruktúra spolupráce a mechanizmy koordinácie

6. Mapovanie predstavuje proces zhromažďovania a analýzy údajov potrebných na identifikáciu subjektov tvoriacich finančný konglomerát v súlade s článkom 3 smernice 2002/87/ES, nad ktorým musia príslušné orgány vykonať doplnkový dohľad pomocou mechanizmov koordinácie dohľadu podľa článku 11 ods. 1 smernice 2002/87/ES.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte (Ú. v. EÚ L 35, 11.2.2003, s. 1).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

Postup mapovania

7. Koordinátor má vykonať mapovanie v spolupráci s ďalšími príslušnými orgánmi, ktoré vydali povolenie regulovaným subjektom, ktoré sú súčasťou finančného konglomerátu. Tieto príslušné orgány majú použiť výsledok mapovania na učenie primeraného rozsahu doplnkového dohľadu, a to na základe organizácie, rozsahu a zložitosti finančného konglomerátu.
8. Mapovanie sa má vykonať s náležitým zohľadnením procesu identifikácie opísaného v článku 4 smernice 2002/87/ES. Výsledok mapovania sa má podobne použiť pri každoročnom aktualizovaní v rámci procesu identifikácie finančného konglomerátu.
9. Mapovanie má zahŕňať zhromažďovanie a analýzu údajov potrebných na identifikáciu príslušných orgánov, ktoré v súlade s článkom 11 ods. 1 smernice 2002/87/ES musia mať mechanizmy koordinácie.
10. Koordinátor má zabezpečiť vykonávanie mapovania na základe týchto predpokladov:
 - a) finančný konglomerát už bol identifikovaný v súlade s článkom 4 smernice 2002/87/ES a prostredníctvom spolupráce príslušných orgánov;
 - b) podľa článku 116 smernice 2013/36/EÚ alebo článku 248 ods. 2 smernice 2009/138/ES bolo zriadené sektorové kolégium a v súlade s článkom 10 smernice 2002/87/ES bol vymenovaný koordinátor.
11. Mapovanie má:
 - a) zohľadňovať výsledky mapovaní vykonaných na úrovni sektorov;
 - b) byť zamerané na medzisektorové väzby, ako napríklad úzke väzby a účasti medzi regulovanými subjektmi vo finančnom konglomeráte, zmiešanou finančnou holdingovou spoločnosťou alebo inými subjektmi vo finančnom konglomeráte, ktorého sa týka dohľad.
12. S cieľom pripraviť návrh mapovania a postúpiť ho relevantným príslušným orgánom, aby mohli k nemu prispieť, má koordinátor viesť dialóg s regulovaným subjektom, ktorý patrí do jeho právomoci dohľadu a ktorý je na vrchole finančného konglomerátu. V prípade, že na vrchole finančného konglomerátu nestojí regulovaný subjekt, koordinátor má viesť dialóg nielen so subjektom na vrchole konglomerátu, ale aj s regulovaným subjektom, ktorý patrí do jeho právomoci dohľadu, ako sa uvádza v článku 10 ods. 2 písm. b) smernice 2002/87/ES.

13. Mapovanie sa má pravidelne aktualizovať, a to prinajmenšom každý rok, pričom sa majú zohľadniť zmeny v štruktúre finančného konglomerátu. Všetky aktualizácie pôvodného mapovania sa majú oznámiť všetkým dotknutým príslušným orgánom.
14. Pri mapovaní sa majú zohľadniť všetky subjekty, ktorých sa v rámci skupiny týka dohľad, a má sa v ňom uviesť, do ktorého z týchto finančných sektorov regulovaný subjekt patrí:
 - a) poisťovne a zaistovne; alebo
 - b) úverové inštitúcie a investičné spoločnosti.
15. V prípade subjektov, ktorých sa týka dohľad uvedený v odseku 14, sa majú v rámci mapovania identifikovať:
 - a) všetky dcérske spoločnosti v rámci EHP;
 - b) pobočky v rámci EHP, ktoré sú významné buď pre miestny trh, alebo pre sektorovú skupinu, v súlade s vymedzeniami takýchto pobočiek uvedenými v príslušných smerniciach týkajúcich sa jednotlivých sektorov;
 - c) dcérske spoločnosti alebo pobočky pre sektorovú skupinu mimo EHP; a
 - d) zoznam dôležitých vnútrogrupinových účastí v zmysle článku 2 ods. 11 a 12 smernice 2002/87/ES.
16. Koordinátor má mapovanie začať s použitím šablóny uvedenej v prílohe 1.

Štruktúra spolupráce

17. Koordinátor sa má na základe vykonaného mapovania rozhodnúť, či je na to, aby splnil svoju úlohu a dosiahol potrebný stupeň spolupráce medzi príslušnými orgánmi, potrebné pridávať špecifický prvok do programu sektorového kolégia zriadeného podľa článku 116 smernice 2013/36/EÚ alebo článku 248 ods. 2 smernice 2009/138/ES, alebo zriadiť ďalšie procedurálne mechanizmy, ako napríklad samostatné stretnutia určené na doplnkový dohľad nad finančnými konglomerátmi alebo iné formy pravidelnej komunikácie medzi relevantnými príslušnými úradmi. Koordinátor má európske orgány dohľadu pozvať na príslušné stretnutia a zapojiť ich do ďalších foriem pravidelnej komunikácie medzi relevantnými príslušnými orgánmi.
18. Počet účastníkov na stretnutiach alebo činnostiach súvisiacich s doplnkovým dohľadom má byť primeraný sledovaným cieľom. Koordinátor má zabezpečiť, že ďalšie príslušné orgány budú včas plne informované o činnostiach a výsledkoch sektorového kolégia.

Písomné mechanizmy koordinácie medzi koordinátorom a príslušnými orgánmi

19. Písomné mechanizmy koordinácie zriadené na dohľad nad jednotlivými sektormi, majú byť doplnené o všetky potrebné dodatky na uľahčenie účinného doplnkového dohľadu nad finančným konglomerátom.
20. Dodatky majú byť navrhnuté tak, aby odrážali povahu, veľkosť a zložitosť finančného konglomerátu. Dodatky k písomným mechanizmom majú zahŕňať prinajmenšom postupy, ktorými sa riadi pri krízových situáciách, pri ktorých sa má vytvoriť vyššia frekvencia kontaktov a rýchlejšia reakcia.
21. Koordinátor a príslušné orgány sa tiež môžu dohodnúť na vytvorení nových písomných mechanizmov koordinácie na úrovni finančného konglomerátu, ktoré majú obsahovať rozsah a frekvenciu výmeny informácií a odkazovať na odseky 24 a 25v súvislosti s koordináciou a výmenou informácií za normálnej činnosti a krízových situáciách, a odkazovať na odsek 33, pokiaľ ide o posúdenie finančnej situácie konglomerátu.

Mechanizmy koordinácie s orgánmi dohľadu tretích krajín

22. Ak má finančný konglomerát značný počet subjektov v tretích krajinách, má koordinátor do mechanizmov koordinácie pre finančný konglomerát zapojiť príslušné orgány tretích krajín v súlade s článkom 19 smernice 2002/87/ES a sektorovými pravidlami o rovnakom prístupe k dohľadu a porovnateľných mechanizmoch zachovávaní dôvernosti.

Hlava III – Koordinácia výmeny informácií za normálnej činnosti a krízových situáciách

Rozsah a frekvencia

23. Rozsah výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi má zahŕňať všetky relevantné alebo zásadné informácie potrebné na vykonávanie úloh uvedených v článku 11 smernice 2002/87/ES. Má tiež v prípade potreby zahŕňať informácie týkajúce sa stresového testovania finančných konglomerátov, ako sa uvádza v článku 9 písm. b) smernice 2002/87/ES.
24. Výmena informácií medzi koordinátorom a príslušnými orgánmi má odrážať potreby zapojených orgánov dohľadu. Pri koordinácii informačných tokov má koordinátor náležite zohľadňovať povahu subjektov vo finančnom konglomeráte, nad ktorými sa vykonáva dohľad, ich význam v rámci konglomerátu a na miestnych trhoch.

25. Príslušné orgány sa majú dohodnúť na frekvencii, formátoch a šablónach pre pravidelnú výmenu informácií. Na šablónach, a to najmä na zber informácií o koncentrácii rizík a vnútrogrupinových transakciách, sa majú dohodnúť koordinátor a príslušné orgány.
26. Ak príslušný orgán dostane žiadosť o poskytnutie dôležitých informácií od iného príslušného orgánu, má tieto informácie poskytnúť bez zbytočného odkladu. Akékoľvek ďalšie zásadné informácie, ktoré môžu mať vplyv na finančné postavenie konglomerátu ako celku alebo akýchkoľvek jednotlivých spoločností, ktoré ho tvoria, sa majú čo najskôr oznámiť koordinátorovi alebo príslušnému orgánu, ktorého sa to týka.

Zber informácií

27. Príslušné orgány majú zhromažďovať informácie od všetkých subjektov, nad ktorými vykonávajú dohľad, a poskytovať ich koordinátorovi a ďalším príslušným orgánom, pokiaľ sa konkrétne nedohodlo, že dané informácie od týchto subjektov bude zhromažďovať iný príslušný orgán.
28. Koordinátor má riadiť podávanie žiadosti o informácie týkajúce sa finančného konglomerátu. Koordinátor a príslušné orgány majú zabezpečiť, aby sa v čo najväčšej miere využívalo existujúce regulačné oznamovanie a prechádzalo sa duplicitnému oznamovaniu.

Komunikačné kanály

29. Príslušné orgány a koordinátor majú zvážiť využitie celej škály komunikačných kanálov (vrátane zasadnutí kolégia, oficiálnych listov, e-mailov, telefonných hovorov alebo videohovorov či videokonferencií a webových platforiem) a majú sa dohodnúť, ktoré komunikačné kanály sa majú použiť na zber a šírenie informácií týkajúcich sa finančného konglomerátu. Všetky dôverné a citlivé informácie sa majú vymieňať prostredníctvom zabezpečeného komunikačného kanála. Príslušné orgány majú konkrétne používať bezpečné webové komunikačné platformy, ak je to možné.

Komunikácia s finančným konglomerátom

30. Koordinátor má zodpovedať za komunikáciu s materskou spoločnosťou na vrchole skupiny alebo v prípade, že materská spoločnosť neexistuje, s regulovaným subjektom, ktorý má v rámci skupiny najväčšiu celkovú súvalu v najväčšom finančnom sektore. Príslušné orgány majú pred priamou komunikáciou s materskou spoločnosťou alebo regulovaným subjektom informovať koordinátora. Pokiaľ z dôvodu výnimočných okolností nebude možné poskytnúť túto informáciu, príslušné orgány majú koordinátora bez zbytočného odkladu informovať o charaktere komunikácie a jej výsledku.

Komunikácia v krízových situáciách

31. Príslušný orgán, ktorý identifikuje krízovú situáciu, ktorá má vplyv na regulované subjekty vo finančnom konglomeráte, má upozorniť koordinátora a ďalšie príslušné orgány, lebo situácia môže zasiahnuť aj subjekty, ktoré sú pod ich dohľadom. Príslušné orgány majú úzko spolupracovať vždy, keď je to potrebné, a aktívne si vymieňať dôležité informácie. Koordinátor má zabezpečiť, že v náležitých prípadoch budú európske orgány dohľadu informované o všetkých relevantných zmenách v súlade s článkom 18 ods. 1 nariadení o európskych orgánoch dohľadu.

Hlava IV – Hodnotenie finančných konglomerátov orgánmi dohľadu

Hodnotenie finančnej situácie finančného konglomerátu

32. Koordinátor má pri vykonávaní úlohy vypracovania prehľadu o finančnej situácii finančného konglomerátu a jej hodnotenia viesť dialóg s relevantnými príslušnými orgánmi. Koordinátor má so zreteľom na štruktúru skupiny, tak ako bola dohodnutá počas mapovania, posúdiť celkový rizikový profil finančného konglomerátu.
33. Koordinátor má zabezpečiť, že sa v rámci dialógu identifikujú:
- a) hlavné zraniteľné miesta a nedostatky subjektov finančného konglomerátu, pričom sa osobitná pozornosť venuje ich medzisektorovým väzbám; a
 - b) problémy riadenia a kontroly rizík v súvislosti s dodržiavaním kapitálových požiadaviek, koncentraciami rizík a vnútroskupinovými transakciami.

Posúdenie politiky kapitálovej primeranosti

34. Koordinátor a relevantné príslušné orgány majú preskúmať politiky kapitálovej primeranosti regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte. V prehľade na úrovni celej skupiny sa má zohľadniť a využívať podobná analýza vykonaná na úrovni sektorov a na úrovni jednotlivých subjektov.
35. Tieto posúdenia nemajú vplyv na požiadavky kapitálovej primeranosti, tak ako sú stanovené v právnych predpisoch pre jednotlivé sektory, a nemajú opakovať výpočet

kapitálovej primeranosti v súlade s delegovaným nariadením Európskej komisie, ktorým sa dopĺňa smernica 2002/87/ES.⁴

36. Koordinátor je zodpovedný za posúdenie politík kapitálovej primeranosti konglomerátu. Pri príprave posúdenia má koordinátor zohľadniť posúdenia týchto politík, ktoré poskytli relevantné príslušné orgány.
37. V súvislosti s výpočtami kapitálovej primeranosti sa má koordinátor v otázke vyňatia subjektu z výpočtu poradiť s relevantnými príslušnými orgánmi, pozri odsek 58 písm. a) týchto usmernení.

Posúdenie koncentrácie rizík

38. S cieľom vykonať doplnkový dohľad nad koncentráciou rizík pri regulovaných subjektoch vo finančných konglomerátoch má koordinátor koordinovať svoju činnosť s relevantnými príslušnými orgánmi, aby sa sledovalo, ako môžu mať koncentrácie rizík potenciálne nákazlivé účinky v rámci finančného konglomerátu, spôsobiť konflikt záujmov a obchádzanie sektorových pravidiel.
39. So zreteľom na štruktúru finančného konglomerátu sa koordinátor a relevantné príslušné orgány majú dohodnúť, či je na účel efektívneho posúdenia koncentrácie rizík potrebné požadovať informácie od regulovaných subjektov v rámci finančného konglomerátu na doplnenie informácií, ktoré už sú dostupné na základe požiadaviek na oznamovanie.
40. Výmena informácií medzi koordinátorom a príslušnými orgánmi môže, ak je to možné, zahŕňať tieto informácie:
 - a) ako regulované subjekty v rámci finančného konglomerátu riadia vystavenie rizikám, ktoré na seba vzájomne pôsobia naprieč rôznymi kategóriami rizík;
 - b) analýzu a posúdenie vnútorného oznamovania a systémov limitov podskupín alebo jednotlivých subjektov vo finančnom konglomeráte, ktoré vypracujú príslušné orgány;
 - c) koncentrácie rizík na medzisektorovej úrovni, ktoré sa líšia od koncentrácií rizík, ktoré sa už posudzujú na cezhraničnej úrovni v rámci jednotlivých sektorov.
41. Koordinátor a príslušné orgány sa majú navzájom informovať o akejkoľvek činnosti dohľadu alebo opatreniach prijatých voči subjektom v rámci finančného konglomerátu

⁴Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 342/2014 z 21. januára 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy na uplatňovanie metód výpočtu povinnej kapitálovej primeranosti pre finančné konglomeráty (Ú. v. EÚ L 100, 3.4.2014, s. 1).

v súvislosti s koncentraciami rizík. Koordinátor má byť pripravený uľahčiť určenie spoločných opatrení dohľadu v súvislosti s touto vecou.

Posudzovanie vnútrokupinových transakcií

42. S cieľom vykonať doplnkový dohľad nad vnútrokupinovými transakciami regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte má koordinátor v spolupráci s relevantnými príslušnými orgánmi sledovať, ako môžu mať vnútrokupinové transakcie potenciálne nákazlivé účinky v rámci finančného konglomerátu, spôsobiť konflikt záujmov a obchádzanie sektorových pravidiel.
43. Koordinátor a príslušné orgány majú rozhodnúť, či od regulovaných subjektov v rámci finančného konglomerátu treba požadovať alebo netreba požadovať ďalšie informácie okrem informácií, ktoré už boli zhromaždené prostredníctvom existujúceho oznamovania v rôznych jurisdikciách a sektoroch, pričom sa má zohľadniť štruktúra finančného konglomerátu.
44. Koordinátor a príslušné orgány sa majú dohodnúť na:
- a) typoch vnútrokupinových transakcií, ktoré sa majú monitorovať, pričom sa zohľadní štruktúra finančného konglomerátu, ako aj vymedzenie vnútrokupinových transakcií podľa článku 2 ods. 18 smernice 2002/87/ES; a
 - b) hraničných hodnotách oznamovania vnútrokupinových transakcií založených na regulačných kapitálových a/alebo technických ustanoveniach.
45. Koordinátor a príslušné orgány sa majú navzájom informovať o akejkoľvek činnosti dohľadu alebo opatreniach prijatých voči subjektom v rámci finančného konglomerátu v súvislosti s vnútrokupinovými transakciami. Koordinátor má byť pripravený uľahčiť určenie spoločných opatrení dohľadu v súvislosti s touto vecou.

Posudzovanie vnútorných mechanizmov kontroly a procesov riadenia rizík

46. Na účely posudzovania procesov riadenia rizík a vnútorných mechanizmov kontroly má koordinátor koordinovať svoju činnosť s príslušnými orgánmi.
47. Príslušné orgány majú koordinátorovi poskytnúť relevantné informácie týkajúce sa ich posúdení procesov riadenia rizík a mechanizmov vnútornej kontroly pri regulovaných subjektoch (buď jednotlivo, alebo na subkonsolidovanej úrovni), významných zistených nedostatkov a metodík použitých pri vypracovaní posúdenia.
48. Koordinátor má s príslušnými orgánmi diskutovať o jednotlivých posúdeniach aj o celkovom posúdení s cieľom:

- a) posúdiť vhodnosť riadenia rizík a mechanizmov kontroly v jednotlivých sektoroch s cieľom znížiť významné riziká konglomerátu a identifikovať potenciálne kanály nákazy; a
- b) dosiahnuť konzistentný prístup medzi príslušnými orgánmi zapojenými do riadenia rizík a systémov kontrol finančného konglomerátu.

Hlava V – Plánovanie dohľadu a koordinácia činností dohľadu za normálnej činnosti a v krízových situáciách

Plánovanie a koordinácia činností dohľadu

- 49. Na základe analýz vykonaných v súlade s hlavou IV má koordinátor v spolupráci s relevantnými príslušnými orgánmi zahrnúť plánovanie a koordináciu činností dohľadu pri dohľade nad finančným konglomerátom do stanoveného procesu v rámci kolégia.
- 50. Ak existujú osobitné procedurálne mechanizmy, ako sa opisuje v odseku 17, koordinátor má zorganizovať aspoň jedno zasadnutie kolégia s osobnou účasťou ročne.
- 51. Ak program sektorového kolégia nezahŕňa osobitný prvok doplnkového dohľadu, koordinátor má ako predseda sektorového kolégia aspoň raz ročne pozvať predsedu iného sektorového kolégia alebo príslušné orgány, pokiaľ takéto sektorové kolégium neexistuje, aby sa zúčastnili na zasadnutí kolégia, ktorému predsedá koordinátor. Koordinátor má do programu takéhoto zasadnutia zahrnúť prvky, ktoré sa týkajú doplnkového dohľadu. Pozvané príslušné orgány z iných finančných sektorov majú mať možnosť navrhovať ďalšie body programu zasadnutia kolégia.

Koordinovaný akčný plán

- 52. V prípade, že je zriadené len jedno sektorové kolégium, majú sa činnosti dohľadu týkajúce sa dohľadu nad finančnými konglomerátmi zahrnúť do koordinovaného akčného plánu tohto kolégia. Prvky týkajúce sa doplnkového dohľadu majú byť označené samostatne s odkazom na činnosti dohľadu v súlade so smernicou 2002/87/ES.
- 53. Ak bol program sektorového kolégia doplnený o osobitný prvok týkajúci sa dohľadu nad finančným konglomerátom, koordinátor má po porade s relevantnými príslušnými orgánmi rozhodnúť, či sa pre činnosti doplnkového dohľadu vypracuje špecifický koordinovaný akčný plán. Ak je dohľad nad finančným konglomerátom súčasťou sektorového kolégia, koordinovaný akčný plán týkajúci sa finančného konglomerátu má byť osobitnou súčasťou koordinovaného akčného plánu.

Rozdelenie a delegovanie úloh

54. Koordinátor by mal viesť diskusiu o tom, či a ako – so zreteľom na existujúce sektorové pravidlá – sa majú rozdeliť a delegovať úlohy, aby sa vypracoval prehľad o finančnej situácii a vykonali sa ďalšie úlohy súvisiace s doplnkovým dohľadom. V diskusii sa má zohľadniť spôsob, akým sú organizované subjekty, nad ktorými sa vykonáva dohľad, a mala by byť primeraná vzhľadom na povahu, rozsah a zložitosť finančného konglomerátu.

Plánovanie krízových situácií

55. Všetky príslušné orgány zodpovedné za dohľad nad regulovanými subjektmi v rámci finančného konglomerátu si za koordinácie koordinátora majú vymieňať existujúce plány pre krízové situácie, ktoré boli vypracované na sektorovej úrovni pre spoluprácu orgánov v krízových situáciách⁵. Ak plán pre krízové situácie existuje len v súvislosti s jedným sektorom, má byť prístupný príslušným orgánom zodpovedným za ďalšie sektory a majú sa do neho pridať kontaktné údaje týchto príslušných orgánov. Koordinátor má byť zodpovedný za udržiavanie plánu pre krízové situácie na úrovni finančného konglomerátu.

Hlava VI – Rozhodovacie procesy v rámci príslušných orgánov

56. V hlave VI sa špecifikujú postupy, podľa ktorých príslušné orgány majú konať pri rôznych rozhodovacích procesoch uvedených v smernici 2002/87/ES. V súlade s informáciami uvedenými v smernici sa tieto rozhodovacie procesy delia do štyroch hlavných kategórií: postupy pri konzultačných procesoch, postupy pri procesoch dohody, postupy pri každoročnom prehodnocovaní odchýlok a postupy pri koordinácii donucovacích opatrení.

Postupy využívané pri konzultačných procesoch

57. Konzultačné procesy, na ktoré sa odkazuje v tejto hlave, sú tieto:
- a) konzultačný proces vykonávaný v súlade s tretím pododsekom článku 6 ods. 5 smernice 2002/87/ES;
 - b) konzultačný proces vykonávaný v súlade s prvým pododsekom článku 12 ods. 2 smernice 2002/87/ES;

⁵ Ako sa uvádza v článku 114 ods. 1 smernice 2013/36/EÚ a v [článku 355 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. z XXX, ktorým sa dopĺňa smernica 2009/138/EÚ].

- c) konzultačný proces vykonávaný v súlade s druhým pododsekom článku 18 ods. 1 smernice 2002/87/ES.

58. Pri vykonávaní konzultácií majú príslušné orgány postupovať podľa týchto krokov:

- a) príslušný orgán, ktorý vykonáva konzultácie, má jasne stanoviť predmet konzultácie, navrhované rozhodnutie, jeho odôvodnenie a očakávanú povahu odpovede od konzultovaných príslušných orgánov;
- b) lehota na konzultácie má byť minimálne dva týždne, pričom ju koordinátor môže v naliehavých prípadoch skrátiť, pokiaľ sa v dohodách o koordinácii uzavretých v sektorovom kolégiu neuvádza inak;
- c) v prípade, že konzultovaný príslušný orgán neposkytne odpoveď v rámci lehoty na konzultácie, príslušný orgán, ktorý konzultáciu vykonáva, to má vyhodnotiť tak, že daný príslušný orgán nemá žiadne námietky proti navrhovanému rozhodnutiu.

Postupy využívané pri procesoch dohody

59. Procesy dohody, na ktoré sa odkazuje v tejto hlave, sú tieto:

- a) proces dohody v súlade s tretím pododsekom článku 3 ods. 6 smernice 2002/87/ES;
- b) proces dohody v súlade s článkom 5 ods. 4 smernice 2002/87/ES;
- c) proces dohody v súlade s článkom 10 ods. 3 smernice 2002/87/ES;
- d) proces dohody v súlade s článkom 18 ods. 3 smernice 2002/87/ES.

60. Pri dosahovaní dohody majú príslušné orgány postupovať takto:

- a) pred dohodou má koordinátor viesť diskusiu medzi relevantnými príslušnými orgánmi a zorganizovať na tento účel jedno alebo viacero osobných stretnutí či stretnutí na diaľku (telekonferencia);
- b) po dosiahnutí dohody sa jej výsledky majú uviesť v písomnom dokumente, ktorý má zahŕňať dostatočné odôvodnenie na podporu dohody. Dokument má byť podpísaný v mene koordinátora a ďalších relevantných príslušných orgánov. V prípade nesúhlasu sa má koordinátor na požiadanie akéhokoľvek ďalšieho dotknutého príslušného orgánu alebo z vlastnej iniciatívy poradiť s príslušným európskym orgánom dohľadu. V prípade konzultácie s európskym orgánom dohľadu majú všetky príslušné orgány zvážiť pri dosahovaní dohody jeho radu. V prípade, že k dohode odmietne pristúpiť jeden alebo viacero príslušných orgánov, ďalšie príslušné orgány môžu napriek tomu dospieť k dohode medzi sebou a koordinátor má príslušnému európskemu orgánu dohľadu oznámiť, že sa nepodarilo dosiahnuť plnú dohodu;
- c) koordinátor môže v prípade potreby ponúknuť orgánom dohľadu z tretích krajín, aby sa tiež stali stranou písomnej dohody, pričom sa musia podrobiť posúdeniu

rovnocennosti v rámci požiadaviek na dôvernosť, ktoré sa uplatňujú pri takýchto orgánoch dohľadu z tretích krajín.

Postupy využívané pri každoročnom prehodnocovaní odchýlok

61. Pri vykonávaní každoročného prehodnocovania odchýlok uplatňovaných pri vykonávaní doplnkového dohľadu a prehľade kvantitatívnych ukazovateľov stanovených v článku 3 smernice 2002/87/ES, a pri posudzovaní založenom na rizikách, ktoré sa uplatňuje na finančné skupiny v súlade s článkom 3 ods. 9 smernice 2002/87/ES, majú príslušné orgány vykonať tieto kroky:
- a) na účely vypracovania prehodnotenia a prehľadu majú príslušné orgány konať v súlade s plánom dohľadu, na ktorom by sa malo dohodnúť s dostatočným predstihom;
 - b) prehodnotenie a proces má viesť koordinátor, ktorý má v rámci plnenia svojej úlohy zorganizovať potrebné stretnutia;
 - c) koordinátor má odhadnúť potrebné zdroje a oznámiť ich relevantným príslušným orgánom; koordinátor a ďalšie relevantné príslušné orgány majú zdroje rozdeliť podľa odhadu koordinátora;
 - d) v prípadoch, že z prehodnocovania a prehľadu vyplýva, že je vhodné zmeniť odchýlky, kvantitatívne ukazovatele alebo posúdenia založené na rizikách, majú príslušné orgány s cieľom dosiahnuť dohodu o týchto zmenách uplatniť proces uvedený v odseku 60.

Postupy využívané pri koordinácii donucovacích opatrení

62. Pri koordinácii donucovacích opatrení a činností dohľadu, ktoré sa prijímajú podľa článku 16 smernice 2002/87/ES, s cieľom napraviť situácie, v ktorých i) regulované subjekty vo finančnom konglomeráte neplnia doplnkové požiadavky uvedené v článkoch 6 až 9 smernice 2002/87/ES; alebo ii) požiadavky sú splnené, ale napriek tomu môže byť ohrozená solventnosť; alebo iii) vnútrogrupinové transakcie alebo koncentrácie rizík ohrozujú finančnú situáciu regulovaných subjektov, majú príslušné orgány vykonať tieto kroky:
- a) proces koordinácie má viesť koordinátor, ktorý má v rámci plnenia svojej úlohy zorganizovať toľko stretnutí, koľko je potrebných;
 - b) koordinátor má odhadnúť potrebné zdroje a informovať relevantné príslušné orgány; koordinátor a ďalšie relevantné príslušné orgány majú prideliť dostatok zdrojov podľa odhadu koordinátora.

63. Pri koordinácii donucovacích opatrení sa majú používať procesy výmeny informácií uvedené v hlave III.

Hlava VII – Záverečné ustanovenia a vykonávanie

64. Tieto usmernenia sa uplatňujú od dátumu požiadavky na oznamovanie uvedenej na strane 3.